

Ministerieel besluit tot gedeeltelijke vaststelling van de landschapsatlas, de inventaris van houtige beplantingen met erfgoedwaarde en de inventaris van historische tuinen en parken

DE VLAAMSE MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID EN ONROEREND ERFGOED,

Gelet op het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, artikel 4.1.1, 1°, 4° en 5°;

Gelet op het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014, artikel 4.1.6;

Gelet op het ministerieel besluit van 17 juli 2015 tot vaststelling van de inventarismethodologie voor de landschapsatlas;

Gelet op het ministerieel besluit van 17 juli 2015 tot vaststelling van de inventarismethodologie voor de inventaris van historische tuinen en parken;

Gelet op het ministerieel besluit van 17 juli 2015 tot vaststelling van de inventarismethodologie voor de inventaris van houtige beplantingen met erfgoedwaarde;

Gelet op het openbaar onderzoek dat gehouden is van 1 april 2016 tot en met 30 mei 2016 en waarvan de behandeling van de opmerkingen en bezwaren is opgenomen in het administratief dossier van 10 november 2016;

Gelet op het advies van de Vlaamse Commissie Onroerend Erfgoed van 25 augustus 2016 waarvan de behandeling van de opmerkingen en bezwaren is opgenomen in het administratief dossier van 10 november 2016;

Overwegende dat de onroerende goederen die worden opgenomen in de vastgestelde landschapsatlas, de vastgestelde inventaris van houtige beplantingen met erfgoedwaarde en de vastgestelde inventaris historische tuinen en parken erfgoedwaarde bezitten en voldoende goed bewaard zijn;

Overwegende dat de onroerende goederen die worden opgenomen in de vastgestelde landschapsatlas, de vastgestelde inventaris van houtige beplantingen met erfgoedwaarde en de vastgestelde inventaris historische tuinen en parken allemaal integraal deel uitmaken van het gebied 'Haspengouw tussen Borgloon en Vechmaal' waarvan de waarde als volgt gemotiveerd kan worden:

Archeologische waarde: het landschap draagt zowel op het gebied van infrastructuur, bewoning en begraving nog steeds sporen uit de Romeinse tijd. Dit is in deze streek meer uitgesproken vanwege de nabijheid van de stad Tongeren. Het meest opvallende relict binnen dit gebied is het vermoedelijke tracé van de voormalige Romeinse weg of heirbaan die een verbinding vormde tussen Bavai, Tongeren en Keulen. Verspreid in het landschap zijn funderingen van verschillende Romeinse villa's terug gevonden. Ook zijn er verschillende tumuli in het gebied aanwezig, zowel zichtbaar (Vechmaal en Gutschoven) als genivelleerd (Horpmaal en Heks). Een uitloper van het aquaduct van Tongeren liep naar alle waarschijnlijkheid in het uiterste zuidoosten van het afgebakende gebied.

Architecturale waarde: de historische tuinen en parken hebben een duidelijke landschapsarchitecturale waarde, het meest uitgesproken voor de kasteelparken van Heks en Bommershoven.

Esthetische waarde: de vele vergezichten in dit open en sterk glooiend landschap dragen in grote mate bij aan de esthetische waarde. Beeldbepalend in de landschapsbeleving zijn de solitaire hoeven, boscomplexen, hoogstamboomgaarden en kleine dorpskernen waar niet zelden de kerk nog direct grenst aan het open landschap. De gave dorpskernen bestaande uit een hoge dichtheid aan bouwkundig erfgoed in combinatie met historische tuinen en parken en houtig erfgoed zijn van grote esthetische waarde. De parken werden bovendien aangelegd met een duidelijk esthetisch oogpunt, wat vandaag de dag nog altijd te ervaren valt.

Historische waarde: het grootste deel van het gebied was in de late middeleeuwen deel van het graafschap Loon. Borgloon was in de 11de eeuw bovendien het centrum van dit graafschap. Grootloon vormde in de middeleeuwen een enclave binnen het graafschap Loon: het behoorde tot het grondgebied van het Sint-Servaaskapittel van Maastricht. De begrenzing van deze enclave is voor ongeveer de helft nog terug te volgen in het hedendaagse landschap door middel van (onverharde) wegen en perceelsgrenzen. Het overleven van dergelijke oude administratieve grenzen is eerder uitzonderlijk.

Kenmerkend voor het gebied zijn de adellijke residenties. Dit zijn deels de opvolgers, als zetels van middeleeuwse van heerlijkheden die in de middeleeuwen door onder andere het de graafschap van Loon in leen werden waren gegeven. Deze komen veelal overeen met de huidige dorpen. Later, in de 17de eeuw namen nieuwe rijke families van kooplieden en fabrikanten hun intrede in het gebied. Zij verwierven veelal ook een adellijke titel en kwamen naast of in de plaats van de oude adellijke families. In de tweede helft van de 17de eeuw worden vele kastelen gebouwd ter vervanging van oude burchten/mottes. Ook in de tweede helft van de 18de eeuw is er weer hernieuwde bouwactiviteit die in vele gevallen de voorgaande 17de-eeuwse kastelen vervangen. Dit zijn meestal gebouwen in Franse stijl en hebben helemaal geen defensieve functie meer.

Op verschillende plaatsen evolueerden de hoeven tot kasteelhoeven met een landhuis waar de kasteelheer verbleef en de vierkantshoeve ter economische ondersteuning van de adellijke familie (bijvoorbeeld Widooie, Hinnisdael). De rijkdom van het gebied en de aanwezigheid van de lokale heren, die hun macht graag tentoonspreidden, heeft invloed gehad op de inrichting van het landschap. Dit is bijvoorbeeld duidelijk te zien in de kastelen, omringende parken en dreven, de zeer grote vierkantshoeven, de aanwezigheid van diverse kappellen en monumentjes,...

Het landgebruik op het einde van de 18de eeuw bestond grotendeels uit uitgestrekte akkers op de plateau's, bossen op de heuveltoppen en omhaagde graslanden in de beekvalleien. In de directe omgeving van de bewoning lagen de boomgaarden. Deze boomgaarden werden gebruikt voor productie van fruit voor eigen consumptie. Deze boomgaarden werden tevens begraasd. Vanaf de 18de eeuw nemen de boomgaarden sterk in omvang toe en worden grote delen van het landschap in dit gebied omgevormd tot hoogstamboomgaard. In het huidige landschap zijn hier nog vele relictten van aanwezig, zowel van de boomgaarden in de omgeving van de bebouwing als van de boomgaarden uit de latere periode die eerder verspreid in het landschap liggen. Veel van de boomgaarden hebben nog hun kenmerkende meidoornhaag, die een afscheidingshaag vormde om het vee in de boomgaard te houden, en (giet)ijzeren toegangshek.

De historische bebouwing van het gebied concentreert zich in de dorpen en in geïsoleerde hoeven. De meeste vierkantshoeven evolueerden vanaf de 18de eeuw naar hun huidige vorm. Sommige belangrijke hoeven, die meestal de zetel waren van cijns- of laathoven, evolueerden reeds voor de 18de eeuw naar een gesloten vorm. Dat is bijvoorbeeld het geval bij het Monnikenhof dat volgens archiefmateriaal in 1651 en 1694 werd beschreven als een verdedigbaar geheel. Ook en Hinnisdael werd reeds in 1661 als gesloten geheel voorgesteld. Het Manshovenhof behoorde tot het oude Loonse leen en was in oorsprong een semigesloten hoeve. Vanaf de tweede helft van de 19de eeuw werden bij veel van deze hoeven boerenburgerhuizen

gebouwd, los van de hoeve en meestal met de voorgevel aan de straat. Rond deze woningen werd vrijwel altijd een omringend park aangelegd.

Binnen het gebied liggen verschillende historische dorpen en gehuchten: Borgloon, Grootloon, Sassenbroek, Heks, Vechmaal, Heurne, Widooie en Horpmaal. Deze dorpen kenmerken zich veelal door de aanwezigheid van kasteel(domeinen), zoals Bommershoven, Widooie en Heks. Op verschillende plaatsen grenst het bouwkundig erfgoed, zoals de kastelen, kerken en vierkantshoeven direct aan het open landschap, soms met hoogstamboomgaarden in de directe omgeving zoals in Grootloon, Bommershoven, Widooie en Heks. Er zijn verschillende historische tuinen en parken in het gebied aanwezig, met die van Heks als de belangrijkste, maar ook in Bommershoven, Widooie, Vechmaal en Borgloon zijn kasteelparken aanwezig. Het gebied kent een rijkdom aan kleine kapellen en kruisen.

Ten zuiden van Vechmaal bevinden zich de grotten van Henisdaal en de Patrijnenkuil. Op deze twee locaties werd het Maastrichtersteen (lokaal ook mergel genoemd) gewonnen. De grotten van Henisdaal zijn nog toegankelijk en kennen een hoge historische waarde. Als gevolg van de middeleeuwse ontginning van In de groeves werd met name in de middeleeuwen kalksteen gewonnen en ook het gesteente Tauw. Als gevolg hiervan is er een uitgestrekt groevestelsel ontstaan. In de groeves zijn vele sporen van de mijnbouwgeschiedenis bewaard, waaronder ook verschillende inscripties uit de periode wanneer de stenen gewonnen werden. Wanneer vijandelijke legers in de streek verbleven, gebruikte de lokale bevolking de groeven als schuilplaats en ook dat liet sporen na.

Het historisch landgebruik heeft zijn sporen nagelaten in een diversiteit van landschapselementen en houtig erfgoed. Zo zijn er verschillende holle wegen aanwezig in het gebied, onder andere nog zeer gave tussen de groeven van Henisdaal en de Patrijnenkuil. Deze holle wegen ontstonden door een combinatie van betreding door de mens en watererosie. Op hellingen konden de wegen zo diep insnijden. De wegen kenmerken zich meestal door de steile hellingen en bermen waarop een waardevolle vegetatie groeit. Niet zelden komen hier soorten in voor die toegepast werden voor houtwinning, onder ander in functie van geriefhout.

Het houtig erfgoed uit zich voornamelijk in de vele hoogstamboomgaarden die het gebied rijk is. Daarnaast zijn enkele individuele bomen belangrijk vanwege hun historische waarde. In Widooie staat een oude gekandelaarde kleinbladige linde. Deze boom staat op een kruispunt en één van de wegen is genaamd "Widooierlinde", mogelijk verwijzend naar deze linde. Een andere belangrijke boom is de Puesboom, gelegen aan een afgesneden holle weg en de Romeinse weg in Bommershoven. Deze boom wordt op vrijwel alle historische kaarten (vanaf 1745) als baken in het landschap weergegeven. Er stond een kapel bij de boom en mogelijk een galg. Momenteel is daar weinig van terug te vinden behalve een zeshoekige steen. De hoge ligging van deze plaats, circa 10m boven de holle wegen, moet een indrukwekkend beeld hebben gegeven. De boom is in zijn huidige toestand volledig hol en bestaat zelfs uit twee afzonderlijke delen welke op zich vrij vitaal zijn. De boom heeft met zijn lange geschiedenis een belangrijke historische waarde.

Industrieel-archeologische waarde: er zijn op verschillende plaatsen relictten terug te zien van de spoorlijn Hasselt-Borgloon-Oreye. Deze spoorlijn werd aangelegd in 1899-1900 en gaf een economische impuls aan de steek, onder andere door het vervoer van suikerbieten naar Oreye, vanwaar de naam suikertram. Bij Heks is een tramhalte uit die periode bewaard gebleven.

Technische waarde: de watermolens met bijbehorende molenlopen in Sassenbroek en Heks zijn voorbeelden van erfgoed met een technische waarde. De Sassenbroekmolen evolueerde van een onder- naar een bovenslagmolen. Hiervoor werd de waterloop door middel van waterbouwkundige ingrepen in het landschap steeds hoger opgestuwd zodat het gewenste verval bereikt werd, een technische verbetering waardoor de molen met grotere kracht kon draaien. Ook voor de watermolen van Heks werd de waterloop afgeleid en opgestuwd voor een optimaal verval.

Ruimtelijk-structurerende waarde: het gebied kenmerkt zich door zijn uitgestrektheid, het glooiend landschap en de vele vergezichten. De valleien vormen meer gesloten linten waar ook

de dorpen zich bevinden, net zoals de wei- en hooilanden met houtkanten, tegenwoordig veelal beplant met populieren. Op de hoogste heuveltoppen bevinden zich boscomplexen die sinds het einde van de 18de eeuw qua oppervlakte min of meer gelijk zijn gebleven en die deze toppen accentueren.

Wetenschappelijke waarde: de grotten van Henisdael en de Patrijnenkuil zijn de meest westelijk gelegen mergelgroeves van Vlaanderen en de enige mergelgroeven in het Scheldebekken. Algemeen werd Maastrichtersteen in deze groeves gewonnen, maar lokaal kwam hier ook Tauw voor, een overgangsgesteente tussen Maastrichtersteen en Silex. De Sint-Pieterskapel van Heurne is een typevoorbeeld voor deze steen. De grotten vormen een bijzondere geosite, een kijkvenster op unieke geologische en hydrogeologische fenomenen,

BESLUIT:

Artikel 1. De onroerende goederen opgenomen in het beveiligd digitaal bestand van dezelfde datum als dit besluit, worden opgenomen in de vastgestelde landschapsatlas, vermeld in artikel 4.1.1, 1°, van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013.

Art. 2. De onroerende goederen opgenomen in het beveiligd digitaal bestand van dezelfde datum als dit besluit, worden opgenomen in de vastgestelde inventaris van houtige beplantingen met erfgoedwaarde, vermeld in artikel 4.1.1, 4°, van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013.

Art. 3. De onroerende goederen opgenomen in het beveiligd digitaal bestand van dezelfde datum als dit besluit, worden opgenomen in de vastgestelde inventaris van historische tuinen en parken, vermeld in artikel 4.1.1, 5°, van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013.

Art. 4. De vastgestelde landschapsatlas, de vastgestelde inventaris van houtige beplantingen met erfgoedwaarde en de vastgestelde inventaris van historische tuinen en parken is in de vorm van een georeferende GIS-laag beschikbaar op de website van het agentschap Onroerend Erfgoed.

Brussel,

23 DEC. 2016

De Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS